

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Ontheffing

**Artikel 3.5, lid 1, lid 2, lid 3 en lid 4, Wet
natuurbescherming**

Verlenging zilverzandwinning en
gebiedsontwikkeling Sibelcogroeve te Heerlen

Zaaknummer: 2018-203721

Kenmerk: 2018/65918

d.d. 2 oktober 2018

Verzonden: 11 oktober 2018

Inhoud

1.	Aanvraag	3
1.1.	Sibelcogroeve	3
1.2.	Planning	3
1.3.	Bevoegd gezag	3
2.	Procedure	4
3.	Beoordelingskader Natura 2000 en soortenbescherming	5
3.1	Beoordelingskader beschermd gebied	5
3.2	De Programmatische Aanpak Stikstof	5
3.3	Buitenlandse toetsingskaders stikstofdepositie	9
3.3.1	Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie	9
3.3.2	Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie	10
3.3.3	Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie	11
3.4	Beoordelingskader soortenbescherming	11
4.	Overwegingen	13
4.1.	Overwegingen Natura 2000	13
4.2.	Overwegingen Soortenbescherming	13
4.2.1.	Andere bevredigende oplossing	13
4.2.2.	Belang	13
4.2.3.	Staat van instandhouding	14
4.2.4.	Mitigerende maatregelen	14
4.2.5.	Conclusie soortenbescherming	14
5.	Besluit	15
6.	Voorschriften	16
6.1.	Algemene voorschriften - Natura 2000 en soortenbescherming	16
6.2.	Additionele voorschriften ontheffing soortenbescherming	16
7.	Afschriften	18
8.	Conclusie	19
	Natura 2000	19
	Soortenbescherming	19

1. Aanvraag

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 13 juni 2018 een aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wet natuurbescherming (Wnb) en ontheffing als bedoeld in artikel 3.8, eerste lid, van de Wnb ontvangen van Sibelco Benelux B.V. te Heerlen. De aanvraag betreft de verlenging van de zilverzandwinning en gebiedsontwikkeling Sibelcogroeve, gelegen aan de Tiegelstraat 1 te Heerlen. De inrichting heeft een potentieel negatief effect op meerdere Natura 2000-gebieden en de activiteiten vinden plaats in het leefgebied van de rugstreeppad (*Epidalea calamita*). De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2018-203721.

De aanvraag wordt op grond van artikel 10a van de Ontgrondingenwet gecoördineerd voorbereid met de aanvraag voor een nieuwe Ontgrondingenwetvergunning van aanvrager met zaaknummer 2018-203719, tevens aangevraagd op 13 juni 2018.

De aanvraag bestaat uit de volgende stukken, ontvangen op 23 juni 2017:

- Quicksan Wet natuurbescherming ten bate van verlenging ontgrondingvergunning Sibelcogroeve, 11 juni 2018, referentie WAT9X1558WATR040F02
- Voortoets Wet natuurbescherming, 11 juni 2018, referentie WAT9X1558R041F02
- Aerius calculator berekening, 20 april 2018, RyGdukeJjuXv
- Activiteitenplan Wet natuurbescherming ten bate van verlenging ontgrondingvergunning Sibelcogroeve, 11 juni 2018, referentie WAT9X1558R037F02

De aanvraag heeft betrekking op de verlenging van de zilverzandwinning en gebiedsontwikkeling Sibelcogroeve, gelegen aan de Tiegelstraat 1 te Heerlen.

1.1. Sibelcogroeve

Sibelco Benelux B.V. heeft een vergunning voor het winnen van zilverzand globaal in een gebied tussen de bebouwde kommen van Heerlen en Landgraaf en Natura 2000- gebied "Brunssummerheide". De huidige ontgrondingsvergunning is geldig tot 25 januari 2020. De groeve is dan echter nog niet volledig uitgebaat, Sibelco Benelux B.V. vraagt een nieuwe ontgrondingsvergunning (zaaknummer 2018-203719) aan voor het verlengen van vigerende Ontgrondingenwetvergunning.

Aan Sibelco Benelux B.V. is op 4 november 2008 een vergunning Natuurbeschermingswet 1998 verleend (zaaknummer 06_17619).

1.2. Planning

De werkzaamheden zullen plaatsvinden tussen 1 januari 2020 en 31 december 2033.

1.3. Bevoegd gezag

De handelingen worden in zijn geheel verricht in de provincie Limburg. Gelet op artikel 1.3 Wnb en artikel 3.8 Wnb is ons college het bevoegd gezag voor het verlenen van de ontheffing.

2. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Omdat het besluit tot verlening van de vergunning en ontheffing op grond van de Wet natuurbescherming gecoördineerd wordt voorbereid met toepassing van artikel 10a Ontgrondingenwet, staat tegen dat besluit beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Beoordelingskader Natura 2000 en soortenbescherming

3.1 Beoordelingskader beschermde gebieden

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2 De Programmatische Aanpak Stikstof

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een

(generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

Voor het toedelen van ontwikkelingsruimte (OR) in een toestemmingsbesluit bestaat in principe aanleiding voor zover een project of andere handeling leidt tot een toename van stikstofdepositie op een hectare van een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied, uitgaande van het jaar waarin de veroorzaakte depositie het hoogst is. Of sprake is van een zodanige toename en hoeveel OR moet worden toegedeeld om toestemming te kunnen verlenen voor de betreffende activiteit, wordt vastgesteld met behulp van het rekeninstrument AERIUS Calculator. Daarbij wordt een aantal uitgangspunten gehanteerd, waarvan de voornaamste onderstaand worden toegelicht.

- **Geen OR nodig voor zover de grenswaarde niet wordt overschreden**

Voor het toedelen van OR in een toestemmingsbesluit bestaat geen aanleiding voor zover de door een nieuwe of (wijziging of uitbreiding van een) bestaande activiteit (project of een andere handeling) veroorzaakte toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, de geldende grenswaarde op grond van het Bnb niet overschrijdt. Deze grenswaarde bedraagt in principe 1 mol per hectare per jaar. Indien en voor zolang evenwel uit AERIUS Calculator blijkt dat ten aanzien van een hectare van een voor stikstof gevoelige habitat in het desbetreffende Natura 2000-gebied 5% of minder van de depositieruimte voor grenswaarden beschikbaar is, bedraagt de grenswaarde 0,05 mol per hectare per jaar.

- **Geen OR nodig voor de feitelijk veroorzaakte stikstofdepositie vóór 1 januari 2015**

Voor bestaande activiteiten waarvoor de vereiste vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel de vereiste omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor ontbreekt (de zgn. “interimmers”), wordt bedoelde toename van stikstofdepositie bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 [1]. Leidt een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van de bestaande activiteit ten opzichte van deze referentiesituatie niet tot een toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, dan kan toedeling van OR in het toestemmingsbesluit voor het betreffende project of de andere handeling achterwege blijven. In voorkomend geval dat een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van een bestaande activiteit ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) leidt tot een toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, dan is in zoverre toedeling van OR in een toestemmingsbesluit noodzakelijk voor zover de geldende grenswaarde op grond van het Bnb wordt overschreden.

Overigens is het aan de aanvrager om aan te tonen wat, binnen de daarvoor geldende kaders, de stikstofdepositie was die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015. Zo daartoe aanleiding bestaat, wordt onder de overwegingen van dit besluit nader ingegaan op de wijze waarop een en ander kan worden aangetoond en of daarvan in casu sprake is.

- **Geen OR nodig voor reeds toegestane stikstofdepositie**

Voor bestaande activiteiten waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend, een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend of overeenkomstig artikel 2.7 van de Rnb een melding is gedaan, wordt bedoelde toename van stikstofdepositie in principe bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die op grond van de eerdere verleende vergunning of gedane melding is toegestaan. Dit leidt uitzondering wanneer de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 hoger is dan de stikstofdepositie toegestaan op grond van een vóór 1 juli 2015 verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een vóór 1 juli 2015 verleende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor. In die situatie wordt de toename van stikstofdepositie bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015.

Voor wat betreft de noodzaak om ten behoeve van een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van een bestaande activiteit als hier bedoeld OR toe te delen in een toestemmingsbesluit, is

¹ Onder “de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015”, wordt op grond van artikel 2.4, zevende lid, van de Rnb verstaan de hoogste stikstofdepositie die in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014 als gevolg van de daadwerkelijk in de betrokken inrichting verrichte activiteiten plaatsvond, voor zover die stikstofdepositie niet meer bedroeg dan de stikstofdepositie die mogelijk was overeenkomstig de op 1 januari 2015 voor de betrokken inrichting geldende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e of i, van de Wabo of de op 1 januari 2015 voor de betrokken inrichting geldende vergunning of melding krachtens de Wet milieubeheer of Hinderwet.

het gestelde onder het vorige uitgangspunt - met inachtneming van de juiste hiervoor vermelde referentiesituatie - van overeenkomstige toepassing.

Zoals uit het vorenstaande blijkt, kan onder omstandigheden toedeling van OR in het toestemmingsbesluit voor een project of een andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied achterwege blijven. Achtergrond daarvan is dat in het Programma PAS 2015 – 2021 en de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling rekening is gehouden met zowel de (eerder) toegestane als de feitelijk vóór 1 januari 2015 veroorzaakte stikstofdepositie als hiervoor toegelicht.

Bestaat met inachtneming van het vorenstaande (wel) de noodzaak om OR toe te delen in een toestemmingsbesluit, dan is allereerst de vraag opportuun of voor het betreffende project of de andere handeling voldoende OR beschikbaar kán worden gesteld. Zonder toedeling van de benodigde OR kan het betreffende project of de andere handeling in de bedoelde situatie immers niet worden toegestaan. Om te kunnen besluiten tot toedeling van de voor een project of andere handeling noodzakelijke OR in een toestemmingsbesluit, dient voldaan te zijn aan de diverse daarvoor geldende voorwaarden. Relevant in dit opzicht voor (niet-prioritaire) projecten en andere handelingen is allereerst de beschikbaarheid van OR in segment 2. Toedeling van OR in een toestemmingsbesluit mag er immers niet toe leiden dat de resterende OR voor een hectare voor stikstof gevoelig habitat in een Natura 2000-gebied in segment 2 minder bedraagt dan nul. Daarbij dient de toedeling van OR plaats te vinden in overeenstemming met de door ons college bij besluit van 5 september 2017 vastgestelde “Beleidsregel toestemmingverlening en toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2017 segment 2 versie september”. Uitgangspunt van deze per 1 januari 2017 in werking getreden beleidsregel is onder meer dat bij een toestemmingsbesluit de volgorde van de ontvangst van de volledige én ontvankelijke aanvraag voor een toestemmingsbesluit bepalend is (“wie het eerst komt, wie het eerst maalt”). Voorts geldt als hoofdregel dat aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief niet meer dan 3 mol stikstof per hectare per jaar aan OR wordt toegedeeld per PAS-programmaperiode. Onder omstandigheden bedraagt de aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief toe te delen OR per PAS-programmaperiode echter niet meer dan 1 mol stikstof per hectare per jaar. Meer in het bijzonder geldt dit laatste voor aanvragen om een toestemmingsbesluit die worden ontvangen, nadat via het Provinciaal Blad of op een andere geschikte wijze kennis is gegeven van het feit dat volgens AERIUS Register ten aanzien van een hectare van een voor stikstof gevoelige habitat in het desbetreffende Natura 2000-gebied meer dan 75% van de bij aanvang van de bij PAS-programmaperiode beschikbare OR is toegedeeld.

Overigens voorziet de beleidsregel in een specifiek regime voor aanvragen om een toestemmingsbesluit die na 31 december 2016 zijn ontvangen en die betrekking hebben op een bestaande veehouderij, waarbij het wijzigen van het aantal dieren in enige diercategorie binnen één of meer bestaande dierenverblijven leidt tot een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de stikstofdepositie die ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 of de eerder voor de bestaande activiteit toegestane stikstofdepositie. Voor deze categorie aanvragen geldt dat bij een toestemmingsbesluit uitsluitend OR wordt toegedeeld indien de ammoniakemissie vanuit het te wijzigen bestaande dierenverblijf casu quo de te wijzigen bestaande dierenverblijven afneemt met ten minste het in de bijlage van de beleidsregel vastgestelde percentage per dierplaats. Daarnaast zal bij toedeling van OR aan het

toestemmingsbesluit de verplichting worden verbonden om binnen een jaar aan te tonen dat de ammoniakemissie daadwerkelijk is afgenomen met het vastgestelde percentage per dierplaats.

Uitsluitend voor zover met inachtneming van het vorenstaande én de noodzaak bestaat om OR toe te delen én wordt voldaan aan de diverse voorwaarden voor het beschikbaar stellen van de benodigde OR, wordt de voor een project of een andere handeling benodigde OR toegeedeeld in een toestemmingsbesluit. Is sprake van een toestemmingsbesluit voor onbepaalde tijd, dan wordt eenmalig OR toegeedeeld voor onbepaalde tijd ter hoogte van de stikstofdepositie in het jaar waarin deze het hoogst is. Wordt voor een project of een andere handeling toestemming verleend voor ten hoogste vijf jaar, dan is de OR die in het toestemmingsbesluit wordt toegeedeeld gelijk aan de som van de stikstofdeposities die het project of de andere handelingen in de onderscheiden jaren op de desbetreffende hectare kan veroorzaken, gedeeld door zes. De OR die in een toestemmingsbesluit wordt toegeedeeld, wordt uitgedrukt in mol per hectare per jaar.

Wordt bij een toestemmingsbesluit OR toegeedeeld, dan wordt deze geregistreerd in AERIUS Register en afgeschreven van de totale hoeveelheid OR. Daarmee is de toegeedeelde hoeveelheid OR niet meer beschikbaar voor overige projecten of andere handelingen.

3.3 Buitenlandse toetsingskaders stikstofdepositie

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Duitse en/of Belgische Natura 2000-gebieden is relevant dat volgens paragraaf 5.7 van het Programma PAS 2015 – 2021 voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op de betreffende buitenlandse Natura 2000-gebieden toepassing wordt gegeven aan de daarvoor geldende toetsingskaders in Duitsland en België. In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op de toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Duitse en Belgische Natura 2000-gebieden, zoals deze thans in Duitsland en België worden gehanteerd.

3.3.1 Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de

betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.3.2 Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie, maar ook van zwaveldepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijk Vlaams toetsingskader voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader is per 1 juli 2017 aangepast.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in Vlaamse Natura 2000-gebieden voor eutrofiëring via lucht 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en voor verzuring via lucht 21,45 Zeq/ha/jaar. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), onderscheidenlijk 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar) dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk.

Significante negatieve effecten als gevolg van stikstofdepositie vanwege het aangevraagde project (zowel ammoniak als NOx) kunnen worden uitgesloten indien de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft ter plaatse van de relevante (potentiële) habitattypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Bij deze beoordeling dient te worden gekeken naar de gehele beoogde activiteit. Voorwaarde voor uitbreidingen

van bestaande activiteiten, zogenaamde “hervergunningen” en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven.

Voor SO_x als gevolg van de uitstoot van zwavelhoudende gassen (SO₂, SO₃, H₂SO₄, HCl), is hetgeen hiervoor is vermeld van overeenkomstige toepassing.

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan dient er vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening uitsluitend mogelijk is, indien op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.3.3 Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie

Wallonië kent op dit moment geen eigen toetsingskader voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, veroorzaakt door aangevraagde projecten. Dat laatste veronderstelt dat de voor de toetsing van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Waalse Natura 2000-gebieden bij voorkeur een passende beoordeling wordt opgesteld, waaruit blijkt of in zoverre de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Waalse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Relevant is evenwel dat - naar aanleiding van voorliggende vergunningaanvragen van ENCI B.V. te Maastricht en tegen de achtergrond van het bepaalde in artikel 4, derde lid, van het Verdrag van de Europese Unie – in dit verband op 15 januari 2015 afstemmingsoverleg heeft plaatsgevonden met het Waalse gewest, meer in het bijzonder met het Département de la Nature et des Forêts (DNF). Daarbij is namens DNF medegedeeld dat, bij gebreke van een Waals toetsingskader, ermee wordt ingestemd dat de beoordeling van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke (mede) voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre plaatsvindt met inachtneming van het hiervoor toegelichte Vlaamse toetsingskader. Een en ander is door DNF bevestigd bij brief van 9 september 2015. Gegeven het feit dat DNF daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, is het verdedigbaar dat voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, welke wordt veroorzaakt door een aangevraagd project op Nederlands grondgebied het Vlaamse toetsingskader wordt toegepast. Dit laatste geldt te meer nu in voorkomende gevallen dat het voornemen bestaat om voor een zodanig project tot vergunningverlening over te gaan, tijdig afstemmingsoverleg plaatsvindt met DNF waarbij informatie wordt verstrekt over (de gevolgen van) het betreffende project, de vergunningaanvraag (inclusief alle relevante bijbehorende stukken) en de (ontwerp)besluiten tot vergunningverlening aan de Waalse autoriteiten worden gezonden, van de (ontwerp)besluiten op een toereikende wijze kennis wordt gegeven in Wallonië, alsmede genoegzaam de gelegenheid wordt geboden om kennis te nemen van alle relevante stukken, zienswijzen naar voren te brengen en beroep in te stellen.

3.4 Beoordelingskader soortenbescherming

De Wet natuurbescherming bevat regels voor het behoud van de biologische diversiteit en de bescherming van kwetsbare dier- en plantensoorten en hun natuurlijke leefomgeving. Enerzijds is Nederland hiertoe gehouden op grond van internationale verdragen en Europese richtlijnen. De Wet natuurbescherming kent daarom beschermingsregels voor soorten die onder de Europese Vogelrichtlijn zijn beschermd ('Vogelrichtlijnsoorten') in paragraaf 3.1, alsmede voor soorten die middels de Europese

Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn bescherming genieten ('Habitatrichtlijnsoorten') in paragraaf 3.2. Anderzijds voorziet paragraaf 3.3 van de wet in regels voor een limitatief aantal soorten waarvan de bescherming niet internationaalrechtelijk is geregeld, maar waartoe de nationale wetgever op eigen initiatief heeft besloten ('andere soorten'). Deze drie beschermingsregimes kennen elk eigen verbodsbepalingen en voorwaarden voor ontheffing van de verboden. De voorliggende aanvraag heeft betrekking op het beschermingsregime voor Habitatrichtlijnsoorten (§ 3.2).

Een ontheffing van de bovengenoemde verbodsbepalingen kan worden verleend als aan elk van de volgende voorwaarden, zoals opgenomen in artikel 3.8, lid 5, Wnb is voldaan:

- er bestaat geen andere bevredigende oplossing;
- de handeling is nodig in het kader van een of meer van de in bovengenoemd artikel genoemde belangen;
- er wordt geen afbreuk gedaan aan het streven de populaties van de betrokken soort in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan.

Een toetsing aan deze aspecten heeft plaatsgevonden, en is beschreven in paragraaf 4.2.

4. Overwegingen

4.1. Overwegingen Natura 2000

Aan Sibelco Benelux B.V. is op 4 november 2008 een vergunning Natuurbeschermingswet 1998 verleend (zaaknummer 06_17619).

De berekeningen met AERIUS Calculator, waarin het feitelijke gebruik, ook wel de bestaande situatie genoemd, is vergeleken met de beoogde situatie (en de bijbehorende emissies), laten een afname van emissie en depositie zien. Daarmee is uitgesloten dat sprake kan zijn van significant negatieve effecten op voor enig Natura 2000-gebied geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen dan wel op de natuurlijke kenmerken van enig Natura 2000-gebied. Niettemin is de berekende bijdrage wel vergunningplichting. Overigens is de Sibelcogroeve ook aangemerkt als prioritair project onder de PAS, hetgeen zou betekenen dat een toename van emissie ook vergunbaar zou zijn, maar dit is bij onderhavige aanvraag niet aan de orde.

De voorschriften in vergunning 06_17619 met betrekking tot de monitoring van het grondwater blijven intact.

4.2. Overwegingen Soortenbescherming

4.2.1. Andere bevredigende oplossing

De Sibelcogroeve is plaatsgebonden, de werkzaamheden kunnen alleen ter plekke in het plangebied plaatsvinden. De huidige ontgrondingsvergunning loopt tot 25 januari 2020. De groeve is dan nog niet volledig uitgebaat, hiertoe wordt een nieuwe ontgrondingsvergunning aangevraagd voor het verlengen van de vigerende Ontgrondingswetvergunning. Hiermee wordt tevens de gebiedsontwikkeling gerealiseerd in het gedachtengoed van het Masterplan Zangroeves Heerlen 2009 (uitgezonderd de mijnsteenbergrand die geen onderdeel uitmaakt van deze aanvraag).

Onderdeel van de vigerende ontgrondingsvergunning is een ontwerpplan van de eindtoestand. Met het verlengen van de vergunning wordt de mogelijkheid gecreëerd het ontwerpplan aan de nieuwe tijd aan te passen waardoor een toegankelijk en recreatief aantrekkelijk natuurgebied zal ontstaan.

Voor de handeling, waarop de aanvraag betrekking heeft, bestaat geen andere bevredigende oplossing.

4.2.2. Belang

Op het aanvraagformulier is aangegeven dat de ontheffing is aangevraagd op basis van het volgende belang:

In het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of andere dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip redenen van sociale of economische aard en met in begrip van voor het milieu wezenlijke gunstige effecten.

De ontgraving van de Sibelcogroeve heeft ten doel het winnen van hoogwaardig mioceenzand in combinatie met het realiseren van een herstructurering en intrinsieke opwaardering van de bestaande groeve via de aanleg van een groot areaal hoogwaardige, goudgroene natuur met aan verscheidenheid aan natuurdoeltypen, het realiseren van verbindingen door de aanleg van infrastructurele voorzieningen zoals wandel- en ruiterspaden, het realiseren van extensief-recreatieve gebiedsdelen.

Bovenstaand belang, dat in paragraaf 3.2 (Habitatrichtlijnsoorten) wordt genoemd, weegt in dit geval zwaarder dan het doden, verstoren, vernielen van eieren en het beschadigen of vernielen van de voortplantings- en rustplaatsen van de rugstreeppad.

4.2.3. Staat van instandhouding

De werkzaamheden in de groeve veroorzaken een directe fysieke verandering voor het leefgebied van de rugstreeppad. Door de werkzaamheden zal tevens geschikt voortplantingsgebied verloren gaan.

De landelijke Staat van instandhouding is zeer ongunstig. De in het ontwerpplan voorgenomen activiteit leidt ertoe dat een deel van de nu aanwezige, voor de rugstreeppad geschikte gebieden een andere inrichting krijgt die minder gunstig is voor de soort. Het ontwerpplan van de eindsituatie voorziet in een voor de rugstreeppad geschikt leefgebied in de afgewerkte groeve, denk daarbij aan pioniervegetaties en specifiek voor amfibieën ingerichte kwelgevoede poelen. Hierdoor is verzekerd dat de rugstreeppad ook na het beëindigen van de voor deze soort zo essentiële werkzaamheden in de Sibelcogroeve een duurzame populatie kan hebben.

4.2.4. Mitigerende maatregelen

Om de effecten op de soort zoveel mogelijk te beperken, wordt het kerngebied van de soort te plaatse van de opstelplaats voor groot materieel bij ingang van de ontgrondingsvergunning afgezet met een amfibieënscherm. Dit scherm loopt door tot het dan reeds ingerichte vervangend leefgebied in Groeve 3. Het amfibieënrooster wordt geplaatst vóór het einde van de winterrust en vóór de voortplantingsperiode, ofwel vóór 1 april 2020. Dit raster bestaat uit stevig, glad materiaal dat tenminste 50 centimeter boven maaiveld uitsteekt en tenminste 10 centimeter is ingegraven. Gedurende deze periode is het niet mogelijk hier materieel op te stellen in verband met het beschadigen van het raster.

4.2.5. Conclusie soortenbescherming

In het kader van de verlenging zilverzandwinning en gebiedsontwikkeling Sibelcogroeve is een Activiteitenplan opgesteld met diverse optimalisatie-maatregelen. Middels de hier in genoemde maatregelen is verzekerd dat de rugstreeppad ook na het beëindigen van de voor deze soort zo essentiële werkzaamheden in de Sibelcogroeve een duurzame populatie kan hebben.

Dit betekent dat hoewel een lokaal negatief effect als gevolg van de werkzaamheden zeker zal optreden, middels de mitigerende maatregelen als weergegeven in hoofdstuk 4 een negatief effect op de staat van instandhouding van de populatie rugstreeppad niet zal plaatsvinden.

5. Besluit

Gedeputeerde Staten van Limburg besluiten, gelet op het bepaalde in de Wnb en de overwegingen die ten grondslag liggen aan dit besluit:

1. aan Sibelco Benelux B.V. een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb en een ontheffing als bedoeld in artikel 3.5, lid 1, lid 2, lid 3 en lid 4 van de Wnb, te verlenen in het kader van de verlenging van de zilverzandwinning en gebiedsontwikkeling Sibelcogroeve te Heerlen waarbij de gevolgen voor de Natura 2000-gebieden zoals opgenomen in de AERIUS-berekening (bijlage 1) zijn bezien en geen OR wordt toegekend;
2. dat voornoemde ontheffing wordt verleend van de volgende verboden handelingen:
 - het opzettelijk doden, verstoren, het vernielen van eieren en het beschadigen of vernielen van de vaste voortplantingsplaats of rustplaats de rugstreepad, artikel 3.5, lid 1, lid 2, lid 3 en lid 4, Wnb;
3. aan de vergunning en ontheffing de voorschriften te verbinden, zoals opgenomen in hoofdstuk 6;
4. dat de vergunning en ontheffing met betrekking tot de monitoring en beoogde mitigerende maatregelen van kracht blijven totdat aan alle voorschriften is voldaan;
5. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 13 juni 2018 deel uitmaken van de vergunning en ontheffing, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen Toezicht en Handhaving (VTH)

6. Voorschriften

Aan deze vergunning en ontheffing worden de volgende voorschriften verbonden:

6.1. Algemene voorschriften - Natura 2000 en soortenbescherming

1. Tijdens de werkzaamheden dient een afschrift van dit besluit op de locatie van de Sibelcogroeve aanwezig te zijn en op verzoek aan een toezichthouder van de provincie Limburg ter inzage te worden gegeven.
2. Met inachtneming van onderstaande voorschriften, dienen de maatregelen uitgevoerd te worden zoals beschreven in de volgende bij de aanvraag gevoegde rapport:
 - “Activiteitenplan Wet natuurbescherming ten bate van ontgrondingsvergunning Sibelcogroeve”, 11 juni 2018, referentie WAT9X1558R037F02.
3. De houder van de vergunning en ontheffing stelt ten minste één week voorafgaande aan het treffen van de mitigerende en/of compenserende maatregelen, voor zover die niet (geheel) samenvallen met de periode van de zilverzandwinning en de gebiedsontwikkeling, het bevoegd gezag op de hoogte van de data en tijdstippen waarop mitigerende en/of compenserende maatregelen worden uitgevoerd en worden afgerond. Deze melding kan per post verstuurd worden naar postbus 5700, 6202 MA Maastricht of via de Berichtenbox voor bedrijven, onder vermelding van het zaaknummer
4. De voorschriften zoals genoemd in 06_17619 met betrekking tot de monitoring van het grondwater blijven ongewijzigd gehandhaafd.

6.2. Additionele voorschriften ontheffing soortenbescherming

5. De ontheffing wordt slechts voor de onder hoofdstuk 1 genoemde soorten en beschreven verboden handelingen verleend.
6. De ontheffing geldt alleen voor de handelingen die conform de aanvraag worden uitgevoerd, voor zover in dit besluit zelf niet anders is aangegeven.
7. Mitigerende maatregelen. Om de effecten op de soort zoveel mogelijk te beperken, wordt het kerngebied van de soort te plaatse van de opstelplaats voor groot materieel bij ingang van de ontgrondingsvergunning afgezet met een amfibieënscherm. Dit scherm loop door tot het dan reeds ingerichte vervangend leefgebied in Groeve 3. Het amfibieënrooster wordt geplaatst vóór het einde van de winterrust en vóór de voortplantingsperiode, ofwel vóór 1 april 2020. Dit raster bestaat uit stevig, glad materiaal dat tenminste 50 centimeter boven maaiveld uitsteekt en tenminste 10 centimeter is ingegraven. Gedurende deze periode is het niet mogelijk hier materieel op te stellen in verband met het beschadigen van het raster.

8. Het gebied waarvoor de ontheffing geldt, betreft het plangebied Sibelcogroeve aan de Tiegelstraat 1 te Heerlen, één en ander zoals is weergegeven op pagina 2, figuur 2-1, van het bij de aanvraag gevoegde rapport Activiteitenplan Wet natuurbescherming ten bate van ontgrondingsvergunning Sibelcogroeve”, 11 juni 2018, referentie WAT9X1558R037F02.
9. De houder van de ontheffing dient onverwijld contact op te nemen met het bevoegd gezag indien bij de zilverzandwinning en gebiedsontwikkeling andere beschermde soorten dan de genoemde worden aangetroffen.

7. Afschriften

Dit besluit en de ontheffing zijn verzonden aan:

- Sibelco Benelux B.V., Postbus 1610, 6201 BP te Maastricht.

Een afschrift van dit besluit en de ontheffing is verzonden aan:

- Royal HaskoningDHV, Americalaan 110, 6199 AE te Maastricht-Airport.

8. Conclusie

Natura 2000

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat het onderhavige door Sibelco Benelux B.V. aangevraagde ontgronding en gebiedsontwikkeling geen significante negatieve effecten zal veroorzaken op de instandhoudingsdoelstellingen van de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Brunssummerheide', "Geleenbeekdal" en "Kunderberg". Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis zullen geen significant negatieve gevolgen ondervinden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde in de Wet natuurbescherming.

Soortenbescherming

Rugstreeppad, art. 3.5, lid 1, lid 2, lid 3 en lid 4, Wnb

Het toetsingskader dat betrekking heeft op het beschermen van Habitatrictlijnsoorten biedt ten aanzien van de Rugstreeppad voldoende gronden voor ontheffingverlening van de verbodsbepalingen als opgenomen in artikel 3.5.

Ten overvloede

Het is mogelijk dat in het projectgebied andere, dan uit onderzoeken gebleken, beschermde soorten voorkomen. In dat geval is mogelijk toch sprake van een overtreding van een of meer verbodsbepalingen van paragraaf 3.1 en/of paragraaf 3.2 Wnb en/of paragraaf 3.3 Wnb.

Bij (mogelijke) overtreding van verboden waarvoor bij dit besluit geen ontheffing is verleend, dient bij het bevoegd gezag een (aanvullende) ontheffing te worden aangevraagd.

Zorgplicht

Onverminderd de vrijstellingen, gedragscodes en ontheffingen dient altijd de wettelijke zorgplicht als bedoeld in artikel 1.11 Wnb voor in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving in acht te worden genomen. Dat houdt in dat eenieder voldoende zorg in acht neemt voor de in het wild levende dieren en planten, alsmede voor hun directe leefomgeving.